

СЛУЖБЕНИ ГЛАСНИК РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ

Језик
српског народа

ЈУ Службени гласник Републике Српске,
Бања Лука, Вељка Млађеновића бб
Телефон/факс: (051) 456-331, 456-341
E-mail: sgrs.redakcija@slglasnik.org
sgrs.oglasni@slglasnik.org
sgrs.finansije@slglasnik.org
sgrs.online@slglasnik.org

www.slglasnik.org

Уторак, 6. октобар 2015. године
БАЊА ЛУКА

Број 82 Год. XXIV

Жиро рачуни: Нова банка а.д. Бања Лука
555-007-00001332-44
НЛБ Развојна банка а.д.
Бања Лука 562-099-00004292-34
Sberbank а.д. Бања Лука
567-162-10000010-81
UniCredit Bank а.д. Бања Лука
551-001-00029639-61
Комерцијална банка а.д. Бања Лука
571-010-00001043-39
Нуро-Alpe-Adria Bank а.д. Бања Лука
552-030-00026976-18

1422

Примјена других закона

На основу Амандмана XL тачка 2. на Устав Републике Српске ("Службени гласник Републике Српске", број 28/94), доносим

Члан 3.

УКАЗ

О ПРОГЛАШЕЊУ ЗАКОНА О ОБАВЕЗНИМ ОСИГУРАЊИМА У САОБРАЋАЈУ

Проглашавам Закон о обавезним осигурањима у саобраћају, који је Народна скупштина Републике Српске усвојила на Шестој сједници, одржаној 17. септембра 2015. године, а Вијеће народа 28. септембра 2015. године констатовало да усвојеним Законом о обавезним осигурањима у саобраћају није угрожен витални национални интерес ни једног конститутивног народа у Републици Српској.

Број: 01-020-3169/15
30. септембра 2015. године
Бања Лука

Предсједник
Републике,
Милорад Додик, с.р.

ЗАКОН

О ОБАВЕЗНИМ ОСИГУРАЊИМА У САОБРАЋАЈУ

ГЛАВА I ОСНОВНЕ ОДРЕДБЕ

Предмет Закона
Члан 1.

Овим законом уређују се обавезна осигурања у саобраћају у Републици Српској.

Врсте обавезног осигурања у саобраћају
Члан 2.

Врсте обавезног осигурања у саобраћају у смислу овог закона су:

- 1) осигурање путника у јавном превозу од посљедица несрећног случаја, осим путника у ваздушном саобраћају,
- 2) осигурање власника возила од одговорности за штету проузроковану трећим лицима (у даљем тексту: осигурање од аутоодговорности),
- 3) осигурање власника ваздухоплова од одговорности за штету проузроковану трећим лицима и путницима и
- 4) осигурање власника пловила на моторни погон од одговорности за штету проузроковану трећим лицима.

(1) На уговоре о обавезном осигурању у саобраћају примјењују се одредбе прописа којима се уређују облигациони односи, односно општи и посебни услови у појединим врстама осигурања, ако овим законом није утврђено другачије.

(2) На пословање и вршење надзора над пословањем друштава за осигурање која су добила дозволу за обављање врсте осигурања из члана 2. овог закона примјењују се одредбе прописа којима се уређује оснивање и пословање друштава за осигурање, ако овим законом није утврђено другачије.

Дефиниције

Члан 4.

(1) Поједини појмови, у смислу овог закона, имају следеће значење:

- 1) штетни догађај је осигурани случај у којем је штета настала због употребе превозног средства;
- 2) осигураник је лице чија се одговорност покрива у складу са одредбама овог закона;
- 3) одговорно друштво за осигурање је друштво за осигурање с којим је власник превозног средства, којим је проузрокована штета, закључио уговор о осигурању од одговорности за штету проузроковану трећим лицима;
- 4) превозно средство је возило, ваздухоплов, пловило на моторни погон и друго превозно средство за које постоји обавеза регистрација у складу са посебним законима;
- 5) возач је лице које управља превозним средством;
- 6) корисник превозног средства је физичко или правно лице које уз сагласност власника као овлашћени држалац користи превозно средство;
- 7) возило је свако превозно средство којим се врши превоз лица и ствари у друмском саобраћају, а које се покреће снагом сопственог мотора, као и прикључно возило, а у возила се не убрајају покретне столице са мотором за помоћна лица и возила која се крећу по шинама;
- 8) саобраћајна незгода је догађај у коме је штета настала због употребе превозног средства;
- 9) оштећено лице је лице које има право на накнаду штете у складу са овим законом;
- 10) осигурана сума је износ до којег је осигурана одговорност осигураника, посебно за штете на стварима, а посебно за штете на лицима и представља максималну обавезу друштва за осигурање по једном штетном догађају;

11) зелена карта је међународна потврда о постојању осигурања од аутоодговорности, која важи на територији држава чланица Система зелене карте, а коју, по овлашћењу Савјета бироа, издаје Биро зелене карте у Босни и Херцеговини;

12) територија држава чланица Система зелене карте је територија држава потписница Критског споразума;

13) Критски споразум је споразум којим се уређују међусобни односи између националних бироа осигурања држава чланица Система зелене карте;

14) Мултилатерални споразум је споразум између националних бироа осигурања држава чланица Европског економског простора и других придружених држава, по којем се службена регистарска таблица државе чланице у којој се возило уобичајено налази сматра доказом о постојању покрића за штете проузроковане употребом возила;

15) територија на којој се возило уобичајено налази означава територију државе:

1. чију регистарску таблицу возило носи, без обзира на то да ли су таблице сталне или привремене,

2. у којој су издате таблице осигурања или знак препознавања, сличан регистарској табlici коју возило носи, у случају када регистрација за неку врсту возила није обавезна,

3. у којој власник возила има пребивалиште, у случајевима када за неку врсту возила нису потребне регистарске таблице, таблице осигурања или неки други знак препознавања сличан регистарској табlici,

4. у којој се штетни догађај десио, а возило којим је проузрокована штета нема никакву регистарску таблицу или нема одговарајућу регистарску таблицу;

16) Заштитни фонд Републике Српске (у даљем тексту: Заштитни фонд) је правно лице основано Законом о осигурању од одговорности за моторна возила и осталим обавезним осигурањима од одговорности ("Службени гласник Републике Српске", број 17/05), надлежно да у Републици Српској покрива штете које не могу бити надокнађене обавезним осигурањем;

17) Биро зелене карте у Босни и Херцеговини (у даљем тексту: Биро зелене карте БИХ) је професионална асоцијација друштава за осигурање у Босни и Херцеговини, основана у складу са Препоруком број 5, коју је 25. јануара 1949. године усвојио Поткомитет за друмски превоз Комитета за копнени превоз Комисије за привреду Уједињених нација за Европу;

18) ЕСАА споразум (енгл. European Common Aviation Area Agreement) је мултилатерални споразум о успостављању европске заједничке ваздухопловне области;

19) Конвенција о међународном цивилном ваздухопловству је међународни споразум, потписан у Чикагу 7. децембра 1944. године, који садржи правила о ваздушном простору, регистрацији ваздухоплова, ваздухопловној сигурности, као и остала правила држава потписница у вези са ваздушним саобраћајем - Чикашка конвенција;

20) лет ваздухоплова подразумева:

1. у односу на путника и ручни пртљаг - вријеме превоза путника ваздухопловом, укључујући њихово укрцавање и искрцавање,

2. у односу на терет и предани пртљаг - вријеме превоза терета и пртљага од тренутка предаје терета или пртљага авио-превознику до тренутка њихове испоруке овлашћеном примаоцу,

3. у односу на трећа лица - употребу ваздухоплова од тренутка давања снаге моторима у сврху вожења по површини земље или стварног полијетања до тренутка када је ваздухоплов на површини земље, а његови мотори су потпуно заустављени, као и кретање ваздухоплова помоћу возила за вучу или гурање, односно помоћу сила које су типичне за погон или узгон ваздухоплова, посебно ваздушним струјама;

21) највиша допуштена маса ваздухоплова при узлијетању (енгл. Maximum Take Off Mass - у даљем тексту: МТОМ) је највиша допуштена маса ваздухоплова при узлијетању која одговара одобреној маси специфичној за сваки тип ваздухоплова и која је утврђена у увјерењу о пловидбености ваздухоплова;

22) специјална права вучења (енгл. Special Drawing Rights - у даљем тексту: SDR) је обрачунска јединица коју одређује Међународни монетарни фонд.

(2) Граматички изрази употребљени у овом закону за означавање мушког или женског рода подразумевају оба пола.

Обавеза закључивања уговора о обавезном осигурању Члан 5.

(1) Власник превозног средства дужан је да закључи уговор о обавезном осигурању из члана 2. т. 2), 3) и 4) овог закона прије него што превозно средство почне употребљавати у саобраћају и да то осигурање обнавља све док је превозно средство у употреби.

(2) Уколико власник и корисник превозног средства, у смислу прописа о регистрацији превозних средстава, нису иста лица, корисник је дужан да закључи уговор о обавезном осигурању из става 1. овог члана.

(3) Надлежни орган за регистрацију превозних средстава не може регистровати превозно средство, односно продужити регистрацију без доказа о томе да је закључен уговор о обавезном осигурању.

(4) Одредбе овог закона које се примјењују на власника превозног средства сходно се примјењују и на корисника превозног средства.

Изузеци од обавезе закључивања уговора о обавезном осигурању Члан 6.

Одредбе овог закона не односе се на Оружане снаге Босне и Херцеговине.

Лица чија је одговорност покривена уговором о осигурању Члан 7.

Уговором о осигурању власника превозног средства од одговорности за штету проузроковану трећим лицима покривене су и штете које проузрокује корисник превозног средства употребом тог превозног средства.

Обавезе возача Члан 8.

(1) Возач је дужан за вријеме употребе превозног средства у саобраћају да има полису осигурања или други доказ о закљученим уговорима о обавезним осигурањима и дужан је дати их на увид на захтјев овлашћеног службеног лица.

(2) Изузетно од става 1. овог члана, возач ваздухоплова дужан је прије полијетања ваздухоплова дати на увид полису осигурања или други доказ о закљученим уговорима о обавезним осигурањима, на захтјев овлашћеног службеног лица.

Обавеза достављања података о саобраћајној незгоди Члан 9.

Министарство унутрашњих послова, судови и тужилаштва, фондови здравственог, пензијског и инвалидског осигурања, здравствене установе, односно други органи и организације које располажу подацима у вези са саобраћајном незгодом, на захтјев друштва за осигурање, односно Заштитног фонда и лица из Федерације Босне и Херцеговине које обавља функцију заштитног фонда, дају на увид, односно достављају податке у вези са саобраћајном незгодом за потребе рјешавања конкретне одштетне захтјева.

Уговор о обавезном осигурању Члан 10.

(1) Друштво за осигурање дужно је закључити уговор о обавезном осигурању у складу са овим законом, условима осигурања и тарифама премија осигурања.

(2) Друштво за осигурање не може одбити понуду за закључивање уговора о обавезном осигурању ако осигураник прихвата услове под којима друштво за осигурање обавља ту врсту осигурања.

(3) Друштво за осигурање дужно је упознати уговарача осигурања, односно осигураника са условима осигурања, који су саставни дио уговора о обавезном осигурању, прије закључивања уговора о обавезном осигурању, и уручити их уговарачу осигурања, односно осигуранику.

(4) Друштво за осигурање одговара за штету до висине осигураних сума прописаних овим законом или до висине уговорених осигураних сума када су веће од прописаних.

(5) Ако другачије није уговорено, обавеза друштва за осигурање из уговора о обавезном осигурању почиње истеком последњег, тј. 24. часа дана који је у полиси осигурања означен као дан почетка осигурања, а престаје истеком последњег, тј. 24. часа дана који је у полиси осигурања означен као дан истека трајања осигурања.

(6) Уколико уговор о обавезном осигурању престане да важи прије истека осигураног периода, друштво за осигурање дужно је одмах по сазнању о томе обавијестити орган надлежан за регистрацију превозног средства, односно орган надлежан за издавање лиценце за превоз путника у јавном превозу.

(7) Уговор о обавезном осигурању сачињава се на једном од језика који су у службеној употреби у Републици Српској.

Територијално важење уговора о обавезном осигурању Члан 11.

(1) Уговор о обавезном осигурању из члана 2. т. 1) и 4) овог закона покрива штете настале на територији Босне и Херцеговине.

(2) Уговор о обавезном осигурању из члана 2. тачка 2) овог закона покрива штете настале на територији Босне и Херцеговине, као и на територији држава чланица Система зелене карте.

(3) Уговор о обавезном осигурању из члана 2. тачка 2) овог закона покрива и штете настале на територији држава потписница Мултилатералног споразума, у случају када је са Босном и Херцеговином потписан Мултилатерални споразум.

Услови осигурања и тарифе премија осигурања Члан 12.

(1) Друштво за осигурање које обавља врсте осигурања из члана 2. овог закона дужно је да донесе услове осигурања од аутоодговорности, као и услове осигурања и тарифе премија за врсте обавезних осигурања из члана 2. т. 1), 3) и 4) овог закона и достави их Агенцији за осигурање Републике Српске (у даљем тексту: Агенција) најкасније осам дана од дана доношења.

(2) Управни одбор Агенције доноси заједничку тарифу премија и цјеновник за осигурање од аутоодговорности, која остаје на снази пет година од дана ступања на снагу овог закона.

(3) Најкасније 90 дана прије истека рока/периода из става 2. овог члана, друштво за осигурање дужно је Агенцији доставити, ради давања сагласности, сопствену тарифу премија и цјеновник за осигурање од аутоодговорности.

(4) Агенција издаје сагласност из става 3. овог члана уколико су тарифа премија и цјеновник у складу са прописима о осигурању, актима Агенције, актуарским начелима и правилима струке.

(5) Управни одбор Агенције доноси смјернице које су друштва за осигурање дужна примјенивати у израчунавању тарифе премија из става 3. овог члана.

(6) Даном престанка важења заједничке тарифе премија и цјеновника за осигурање од аутоодговорности из става 2. овог члана друштво за осигурање стиче право на примјену сопствене тарифе премија и цјеновника за осигурање од аутоодговорности из става 3. овог члана за коју је добило претходну сагласност Агенције.

(7) Сагласност Агенције из става 3. овог члана престаје да важи истеком осам година од дана ступања на снагу овог закона, након тог рока престаје обавеза друштва за осигурање да прибавља претходну сагласност Агенције на тарифу премија и цјеновник за осигурање од аутоодговорности.

(8) Истеком рока из става 7. овог члана обавеза достављања Агенцији тарифа премија утврђена ставом 1. овог члана односи се и на тарифе премија за осигурање од аутоодговорности.

(9) Уз тарифу премија из ст. 1, 3. и 7. овог члана друштво за осигурање дужно је Агенцији достављати и:

1) техничке основе које употребљава при утврђивању тарифа премија и

2) позитивно мишљење овлашћеног актуара о адекватности техничких основа и премија које се израчунавају за ризике који се преузимају у осигурању, те о њиховој могућности за трајно испуњавање свих обавеза друштва за осигурање из уговора о осигурању, укључујући и формирање довољних техничких резерви за осигурање.

(10) Агенција је надлежна да као мјере надзора налаже измјене, односно допуне услова осигурања и тарифа премија уколико утврди да они нису усаглашени са овим законом, актима Агенције, актуарским начелима и правилима струке.

(11) Друштво за осигурање дужно је услове осигурања из става 1. овог члана, који су достављени Агенцији у оквиру обавезе обавјештавања, учинити јавно доступним.

Право оштећеног лица на непосредно подношење одштетног захтјева одговорном друштву за осигурање Члан 13.

(1) Оштећено лице има право да, на основу уговора о обавезном осигурању из члана 2. овог закона, поднесе одштетни захтјев непосредно одговорном друштву за осигурање.

(2) Када оштећено лице поднесе одштетни захтјев непосредно одговорном друштву за осигурање, у одговору на такав захтјев, ово друштво не може истицати приговоре које би, на основу закона или уговора о обавезном осигурању, могло истицати према лицу чија је одговорност осигурана, због непоступања у складу са законом или уговором о обавезном осигурању.

Суброгацијски захтјеви друштва за осигурање Члан 14.

Друштво за осигурање које је, по основу уговора о обавезном осигурању, надокнадило штету оштећеном лицу има право тражити поврат исплаћених износа, стварних и оправданих трошкова од осигураника, односно одговорног лица само у случајевима прописаним овим законом.

Обавеза прикупљања података Члан 15.

(1) Друштво за осигурање дужно је да прикупља, обрађује и чува личне и друге податке, те да формира и води базу података о:

1) уговорима о осигурању (осигураницима, осигураним превозним средствима и слично),

2) штетним догађајима и

3) процјени и ликвидацији штета.

(2) Подаци из става 1. овог члана прикупљају се, обрађују, чувају и користе, у складу са законом којим се уређује заштита личних података и прописима о начину прикупљања, чувања и достављања података из области осигурања, прописаних овим законом.

(3) Подаци из става 1. овог члана чувају се седам година по истеку уговора о обавезном осигурању, односно по окончању поступка накнаде штете.

(4) Податке из става 1. овог члана могу користити, без накнаде, и оштећена лица, приликом подношења одштетног захтјева друштву за осигурање.

(5) Управни одбор Агенције доноси акт којим прописује садржај података из става 1. овог члана, као и начин њиховог прикупљања, чувања и достављања.

ГЛАВА II ОСИГУРАЊЕ ПУТНИКА У ЈАВНОМ ПРЕВОЗУ ОД ПОСЉЕДИЦА НЕСРЕЋНОГ СЛУЧАЈА

Обавеза закључивања уговора о осигурању Члан 16.

(1) Власник превозног средства које се користи за јавни превоз путника дужан је закључити уговор о осигурању путника од посљедица несрећног случаја, осим за путнике у ваздушном саобраћају.

(2) Уговор из става 1. овог члана дужни су закључити власници:

1) аутобуса којима се врши јавни линијски превоз у градском, приградском, републичком, међуентитетском и међународном саобраћају,

2) аутобуса којима се врши јавни ванлинијски превоз,

3) такси возила,

4) рентакар возила када се изнајмљују са возачем,

5) шинских возила за превоз путника,

6) пловила на моторни погон којима се врши јавни превоз путника по унутрашњим водама, на редовним или ванредним вожњама и

7) свих осталих превозних средстава, без обзира на врсту погона, којима се уз наплату превозе путници у јавном превозу, у складу са својом дјелатношћу.

(3) У поступку издавања лиценце за превоз путника у јавном превозу, подносилац захтјева дужан је надлежном органу доставити доказ о закљученом уговору из става 1. овог члана и дужан је то осигурање обнављати за вријеме трајања лиценце.

(4) У случају да власник превозног средства и превозник нису иста лица, уговор из става 1. овог члана дужан је закључити превозник.

(5) Власник превозног средства, односно превозник дужан је на видном мјесту у превозном средству назначити податке о закљученом уговору из става 1. овог члана, а нарочито назив друштва за осигурање.

Путници у превозном средству Члан 17.

(1) Путницима се сматрају лица која се ради путовања налазе у једном од превозних средстава која се користе за превоз у јавном превозу, без обзира на то имају ли возну карту или не, укључујући и лица која имају право на бесплатну вожњу.

(2) Путницима се сматрају и лица која се, ради намјераног путовања или након завршеног путовања, налазе у кругу станице или пристаништа или у непосредној близини превозног средства.

(3) Путницима се не сматрају лица којима је превозно средство мјесто рада и која су у служби за вријеме превоза.

Осигурене суме Члан 18.

Најниже осигурене суме по једном путнику на које се обавезно уговара осигурање путника у јавном превозу од посљедица несрећног случаја износе:

1) за случај смрти путника 9.000 КМ,

2) за случај трајног губитка опште радне способности (инвалидитета) путника 18.000 КМ и

3) за случај привремене спријечености за рад и стварних и нужних трошкова лијечења путника 4.500 КМ.

Право на осигурану суму и право на накнаду штете Члан 19.

(1) Путник коме се догоди несрећни случај, односно корисник према условима осигурања има право да поднесе

захтјев за исплату накнаде непосредно друштву за осигурање са којим је закључен уговор о осигурању из члана 16. став 1. овог закона.

(2) Право на осигурану суму из члана 18. овог закона има путник, односно корисник осигурања независно од тога да ли има право на накнаду на основу одговорности власника превозног средства за штету проузроковану трећим лицима.

Накнада штете неосигураним путницима Члан 20.

(1) Ако власник превозног средства није закључио уговор о осигурању из члана 16. став 1. овог закона, а догодио се несрећни случај, путник, односно корисник осигурања може захтијевати накнаду штете од Заштитног фонда, у износу највише до осигураних сума из члана 18. овог закона.

(2) Права из става 1. овог члана не кумулирају се са правима на накнаду штете која је проузрокована употребом непознатог возила или употребом возила чији власник није закључио уговор о осигурању од аутоодговорности.

ГЛАВА III ОСИГУРАЊЕ ВЛАСНИКА ВОЗИЛА ОД ОДГОВОРНОСТИ ЗА ШТЕТЕ ПРОУЗРОКОВАНЕ ТРЕЋИМ ЛИЦИМА

Обавеза закључивања уговора о осигурању од аутоодговорности и квалитативни обим покрића Члан 21.

(1) Власник возила дужан је закључити уговор о осигурању од аутоодговорности за штету коју употребом возила проузрокује трећим лицима због смрти, тјелесне повреде, нарушавања здравља (у даљем тексту: штета на лицима), уништења или оштећења ствари (у даљем тексту: штета на стварима).

(2) Уговор о осигурању од аутоодговорности покрива одговорност власника, односно корисника возила према трећим лицима који имају захтјев за накнаду штете од одговорног лица које му штету проузрокује, у складу са одредбама прописа којима се уређују облигациони односи.

(3) Уговором о осигурању од аутоодговорности покривене су и штете на лицима и штете на стварима путника у возилу којим је проузрокована штета.

(4) Уговором о осигурању од аутоодговорности покривене су штете настале од возила која подлијежу обавези регистрације, те су, у складу са прописима којима се уређује регистрација возила, обавезна имати саобраћајну дозволу, односно потврду о регистрацији.

(5) Уговором о осигурању од аутоодговорности покривена је и штета на лицима и штета на стварима коју претрпе пјешаци, бициклисти и други немоторизовани учесници саобраћајне незгоде.

(6) Уговором о осигурању од аутоодговорности покривена је и штета која је причињена трећем лицу услед пада ствари са возила.

(7) У случају да су возило и прикључно возило власништво осигураника чија је одговорност осигурана код различитих друштава за осигурање, друштва за осигурање солидарно одговарају за штету и оштећено лице може поднијети одштетни захтјев било којем од њих.

Поступак и рокови за рјешавање одштетних захтјева Члан 22.

(1) Одговорно друштво за осигурање дужно је да утврди правни основ и висину одштетног захтјева, те исплати одштету, уз достављање образложене понуде, у року од 30 дана од дана када је оштећено лице доставило све потребне документе, а најдуже до 60 дана од дана подношења одштетног захтјева.

(2) Образложена понуда је писмени једностранни акт одговорног друштва за осигурање, који садржи најмање податке о основаности одштетног захтјева, висини одште-

те, као и образложење правног основа и обрачуна висине одштете.

(3) Уколико се нису стекли услови за давање образложене понуде из става 1. овог члана, друштво за осигурање дужно је да, у року од 60 дана од дана подношења одштетног захтјева, оштећеном лицу упуту образложени одговор ако:

1) одбија одштетни захтјев као неоснован јер је утврдило да, по поднесеном одштетном захтјеву, не постоји његова одговорност и обавеза или

2) није у могућности да јасно утврди своју одговорност или висину одштете.

(4) Уколико одговорно друштво за осигурање има могућност да утврди дјелимично своју обавезу, уз образложени одговор који упућује оштећеном лицу, одговорно друштво за осигурање дужно је извршити плаћање утврђеног дијела своје обавезе у року од 15 дана од дана када је утврдило своју обавезу, а најдуже до 60 дана од дана подношења одштетног захтјева.

(5) У образложеној понуди и образложеном одговору, друштво за осигурање дужно је да оштећено лице упуту на право улагања приговора друштву за осигурање, као и на право подношења тужбе.

(6) Оштећено лице има право, уз износ одштете, и на законску затезну камату почев од првог дана након истека рока од 60 дана од дана подношења одштетног захтјева.

(7) Ништаве су одредбе образложене понуде, образложеног одговора или споразума о вансудском поравнању којим се:

1) одређују дужи рокови од рокова прописаних овим законом,

2) условљава исплата одштете потписивањем споразума о вансудском поравнању или

3) одређује да се оштећено лице одриче законских права.

(8) Рок за подношење приговора друштву за осигурање не може бити краћи од 15 дана од дана када је оштећено лице примило образложену понуду или образложени одговор друштва за осигурање.

(9) Рок за рјешавање приговора је 15 дана од дана подношења приговора оштећеног лица.

(10) У поступку мирног рјешавања одштетног захтјева у друштву за осигурање, одговорно друштво за осигурање није дужно надокнадити трошкове правног и било каквог другог заступања оштећеном лицу.

(11) Оштећено лице има право да поднесе приговор Омбудсману у осигурању на одлуку друштва за осигурање по поднесеном приговору, ради даљег вансудског рјешавања спора насталог поводом одштетног захтјева.

Прикупљање докумената и доказа у циљу рјешавања одштетних захтјева Члан 23.

(1) Одговорно друштво за осигурање дужно је да, у сврху обраде и рјешавања одштетног захтјева, предузме све радње са циљем прикупљања докумената и доказа на основу којих се утврђује одговорност друштва за осигурање и висина одштете.

(2) Одговорно друштво за осигурање дужно је да оштећено лице које поднесе одштетни захтјев, без одлагања, писмено обавијести о свим документима и доказима које је обавезно поднијети, у циљу рјешавања одштетног захтјева.

(3) Одговорно друштво за осигурање је, поред докумената из става 2. овог члана, овлашћено да захтијева и додатне документе ради утврђивања околности настанка штетног догађаја, утврђивања правног основа и висине одштете, односно ради исплате, али не и доказе који немају утицаја на поступак рјешавања одштетног захтјева или које оштећено лице није у могућности да прибави због законских ограничења.

(4) Друштво за осигурање дужно је на захтјев свог осигураника издати потврду о току осигурања и евентуално

запримљеним одштетним захтјевима из основа осигурања од аутоодговорности.

(5) Потврда из става 4. овог члана издаје се за период од пет претходних година уговорног односа, а друштво за осигурање дужно је потврду издати у року од 15 дана од дана подношења захтјева.

(6) Управни одбор Агенције доноси акт којим прописује правила поступка рјешавања одштетних захтјева и стандарде у комуникацији друштва са трећим оштећеним лицима, подносиоцима одштетних захтјева.

Тужба против друштва за осигурање Члан 24.

(1) Уколико друштво за осигурање не ријешу одштетни захтјев у року од 60 дана од дана подношења захтјева или уколико оштећено лице има друге разлоге, може тужбом покренути поступак код надлежног суда против одговорног друштва за осигурање.

(2) Тужба поднесена против друштва за осигурање прије истека рока из члана 22. став 1. овог закона сматра се преурањеном.

(3) За подношење тужбе против друштва за осигурање примјењују се рокови застареле, у складу са општим правилима одговорности за штету.

Споразум између друштава за осигурање Члан 25.

(1) Друштва за осигурање могу закључити споразум у складу са којим одштетни захтјев оштећеног лица по основу осигурања од аутоодговорности може, у име одговорног друштва за осигурање, обрађивати и исплаћивати друштво за осигурање код којег је оштећено лице закључило уговор о осигурању од аутоодговорности.

(2) Споразум из става 1. овог члана не утиче на права која оштећено лице има непосредно према одговорном друштву за осигурање из чл. 13. и 24. овог закона.

(3) Друштво за осигурање које, у складу са споразумом из става 1. овог члана, у име одговорног друштва за осигурање, обрађује и исплаћује одштетни захтјев дужно је поступати у складу са одредбама чл. 22. и 23. овог закона.

Члан 26.

(1) Друштва за осигурање и филијале друштава за осигурање из Федерације Босне и Херцеговине које у Републици Српској обављају врсту осигурања од аутоодговорности дужна су да 1% бруто премије остварене из ове врсте осигурања квартално уплаћују на рачун јавних прихода Републике Српске као дио превентиве за реализацију пројеката унапређења безбједности саобраћаја утврђених Стратегијом безбједности саобраћаја на путевима Републике Српске.

(2) Друштва за осигурање и филијале друштава за осигурање из Федерације Босне и Херцеговине обавезу из става (1) извршаваће у периоду од три године од дана ступања на снагу овог закона.

(3) Средства из става (1) овог члана користиће се у складу са законом којим се уређује безбједност саобраћаја на путевима.

Лица која немају право на накнаду штете по основу осигурања од аутоодговорности Члан 27.

(1) Уговор о осигурању од аутоодговорности не покрива одговорност превозника за ствари које је примио на превоз.

(2) Право на накнаду штете по основу осигурања од аутоодговорности нема:

1) возач возила којим је проузрокована штета;

2) власник, сувласник, те сваки корисник возила којим је проузрокована штета, који није био возач возила чијом употребом је проузрокована штета, и то на накнаду штете на стварима;

3) сродник и друга физичка лица, за душевне боли због смрти или тјелесне повреде возача који је проузроковао штету;

4) путник који је добровољно ушао у возило којим је проузрокована штета, а којим је управљао неовлашћени возач или возач под дејством алкохола или опојних дрога, ако одговорно друштво за осигурање докаже да је та околност путнику требало да буде позната;

5) оштећено лице коме је проузрокована штета због:

1. употребе возила на спортским приредбама које се одржавају на друму или дијелу друма затвореном за саобраћај другим возачима, а којима је циљ постизање највеће или највеће просјечне брзине, односно на вјежбама за те приредбе,

2. непосредног или посредног дјеловања нуклеарне енергије или зрачења настала за вријеме превоза нуклеарних или других радиоактивних материјала,

3. рата, побуне или терористичких активности и

4. употребе возила које је било мобилисано, од тренутка преузимања од стране надлежних органа до тренутка враћања возила власнику.

(3) Неовлашћеним возачем, у смислу овог закона, сматра се лице које је у вријеме штетног догађаја користило возило без сагласности власника, а није код њега запослено као возач, није ни члан његовог домаћинства, нити му је власник возило предао у посјед.

Право друштва за осигурање на суброгацију

Члан 28.

(1) Друштво за осигурање, које је оштећеном лицу надокнадило штету, има право на накнаду исплаћеног износа штете и стварних и оправданих трошкова од лица одговорног за штету у случајевима ако је:

1) возач користио возило у сврху за коју није намијењено,

2) возач користио возило, а није стекао одговарајућу возачку дозволу, осим ако је то кандидат који се обучава за полагање возачког испита за возача, уз поштивање свих прописа којим се уређује обука за возача,

3) возач користио возило за вријеме трајања изречених мјера безбједности, односно заштитних мјера у саобраћају (потпуна или дјелимична забрана управљања возилом и слично),

4) возач управљао возилом под утицајем алкохола изнад прописане границе, опојних дрога, психоактивних лијекова или других психоактивних твари, одбио је алко-тест, односно тест на присуство опојних дрога, психоактивних лијекова или других психоактивних твари,

5) возач употребом возила проузроковао штету намјерно,

6) возач побјегао са мјеста штетног догађаја и

7) возач починио прекршај насилничке вожње у складу са прописима о безбједности саобраћаја на путевима.

(2) Право друштва за осигурање из става 1. овог члана нема утицај на право оштећеног лица на накнаду штете од одговорног друштва за осигурање.

(3) У погледу обима права за накнаду из става 1. овог члана, друштво за осигурање које је оштећеном лицу надокнадило штету има право на накнаду:

1) у случајевима из става 1. т. 1), 2), 3), 4) и 6) овог члана, највише до износа 12 просјечних нето плата у Републици Српској,

2) у случају из става 1. т. 5) и 7) овог члана, у цијелости.

(4) Бјежањем са мјеста штетног догађаја у смислу става 1. тачка 6) овог члана не сматра се оправдано напуштање мјеста штетног догађаја.

Накнада штете проузрокована од неовлашћеног возача

Члан 29.

(1) Ако је штету проузроковао неовлашћени возач, оштећено лице може поднијети одштетни захтјев друштву за осигурање, осим у случају из члана 27. став 2. тачка 4) овог закона.

(2) Друштво за осигурање, које је оштећеном лицу исплатило штету коју је проузроковао неовлашћени возач, има право на накнаду цијелокупно исплаћеног износа штете и стварних и оправданих трошкова од лица које је одговорно за штету.

Обавеза друштва за осигурање и осигурана сума

Члан 30.

(1) Осигурене суме на које се обавезно уговора осигурање од аутоодговорности не могу бити мање од износа:

1) у случају штете на лицима, 1.000.000 КМ по једном штетном догађају, без обзира на број оштећених лица у истој незгоди,

2) у случају штете на стварима, 350.000 КМ по једном штетном догађају, без обзира на број одштетних захтјева произашлих из исте незгоде.

(2) Осигурана сума из става 1. тачка 1) овог члана, након истека периода од годину дана од дана ступања на снагу овог закона, не може бити мања од 1.500.000 КМ по једном штетном догађају, без обзира на број оштећених лица у истој незгоди.

(3) Осигурене суме на које се обавезно уговора осигурање од аутоодговорности, након истека периода од три године од дана ступања на снагу овог закона, не могу бити мање од износа:

1) у случају штете на лицима, 2.000.000 КМ по једном штетном догађају, без обзира на број оштећених лица у истој незгоди,

2) у случају штете на стварима, 400.000 КМ по једном штетном догађају, без обзира на број одштетних захтјева произашлих из исте незгоде.

(4) Ако по једном штетном догађају постоји више одштетних захтјева, због чега укупна накнада прелази износе из става 1, односно ст. 2. и 3. овог члана, износи накнада се сразмјерно смањују.

(5) Ако одговорно друштво за осигурање исплати подносиоцу захтјева износ већи од износа на који има право с обзиром на сразмјерно смањење накнаде, јер није знало за остала лица која имају права на накнаду, то друштво за осигурање и даље има обавезу према тим другим лицима само до укупног износа наведеног у ставу 1, односно у ст. 2. и 3. овог члана.

(6) Друштво за осигурање одговорно је за накнаду штете коју употребом возила регистровано у Републици Српској претрпе трећа лица у Федерацији Босне и Херцеговине до износа осигураних сума из става 1, односно ст. 2. и 3. овог члана.

(7) Одговорно друштво за осигурање дужно је штету која је употребом возила проузрокована у државама чланицама Система зелене карте, а која је виша од износа из става 1, односно ст. 2. и 3. овог члана, надокнадити до износа одређеног прописима о обавезном осигурању државе у којој је штета настала.

Регресни захтјев

Члан 31.

(1) Друштво за осигурање дужно је Фонду здравственог осигурања Републике Српске надокнадити стварну штету у оквиру одговорности свог осигураника и у границама обавеза преузетих уговором о осигурању.

(2) Стварном штетом у смислу става 1. овог члана сматрају се трошкови лијечења и други нужни трошкови оштећеног лица у складу са прописима о здравственом осигурању.

(3) Друштво за осигурање није дужно да надокнади трошкове из става 2. овог члана које је Фонд здравственог осигурања Републике Српске, у складу са прописима о здравственом осигурању, наплатио од оштећеног лица.

Промјена власника возила

Члан 32.

(1) Ако се за вријеме трајања осигурања промијени власник возила, нови власник возила дужан је да закључи уго-

вор о осигурању своје одговорности за употребу возила на којем је стекао власништво.

(2) Осигураник који отуђи своје возило дужан је да о томе обавијести друштво за осигурање код којег је осигурања његова одговорност за употребу возила које је отуђено.

(3) Уговор о осигурању од аутоодговорности закључен са претходним власником престаје да важи у тренутку када је нови власник возила закључио уговор о осигурању од аутоодговорности на своје име.

(4) Престанком важења уговора из става 3. овог члана, осигураник, претходни власник возила, има право на поврат дијела премије за неискоришћени период покрића, под условом да је поступио у складу са обавезом из става 2. овог члана.

(5) Изузетно од става 3. овог члана, уговор о осигурању од аутоодговорности закључен са претходним власником остаје на снази до истека трајања осигурања, уколико нови власник, у том року, није закључио уговор о осигурању од аутоодговорности на своје име, у том случају се по самом закону сматра да су права и обавезе, као и одговорност за употребу возила, пренесена на новог власника возила даном закључења уговора о преносу власништва на возилу.

Накнада штете која је проузрокована употребом непознатог возила или употребом возила чији власник није закључио уговор о осигурању од аутоодговорности
Члан 33.

Оштећено лице коме је на територији Републике Српске проузрокована штета употребом непознатог возила или употребом возила чији власник није закључио уговор о осигурању од аутоодговорности подноси одштетни захтјев Заштитном фонду.

Међународна потврда о осигурању од аутоодговорности за возила иностране регистрације
Члан 34.

(1) Возач који је возилом иностране регистрације прешао границу Босне и Херцеговине на територији Републике Српске дужан је имати и, на захтјев овлашћеног лица у Републици Српској, дати на увид међународну потврду о постојању осигурања од аутоодговорности важећу на територији држава чланица Система зелене карте или полису осигурања од аутоодговорности закључену на граници.

(2) Међународном потврдом о осигурању од аутоодговорности сматра се и регистарска ознака коју носи возило које се уобичајено налази на територији држава потписница Мултилатералног споразума, под условом да је са Босном и Херцеговином потписан Мултилатерални споразум.

Гранично осигурање
Члан 35.

Возач возила иностране регистрације који не посједује међународну потврду о осигурању од аутоодговорности из члана 34. овог закона не може употребљавати возило на територији Републике Српске ако не посједује полису осигурања од аутоодговорности закључену на граници, чији период важења не може бити краћи од седам нити дужи од 90 дана.

Право на накнаду штете
Члан 36.

(1) Оштећено лице којем је у Републици Српској проузрокована штета употребом возила иностране регистрације из земље чланице Система зелене карте или земље потписнице Мултилатералног споразума подноси одштетни захтјев путем Бироа зелене карте БиХ.

(2) За накнаду штете која је на територији Републике Српске проузрокована употребом возила иностране регистрације за које власник нема важећи уговор о осигурању од аутоодговорности примјењују се одредбе члана 33. овог закона.

(3) Заштитни фонд, под условом да је Босна и Херцеговина у режиму Мултилатералног споразума, те да је За-

штитни фонд закључио одговарајуће билатералне спорузме са надлежним тијелима за накнаду штета које не могу бити надокнађене обавезним осигурањем оне државе на чијој територији се возило уобичајено налази, има право на накнаду исплаћеног износа штете, стварних и оправданих трошкова од тих тијела.

Образац европског извјештаја о саобраћајној незгоди
Члан 37.

(1) Друштво за осигурање дужно је осигураннику, уз полису осигурања од аутоодговорности, уручити образац европског извјештаја о саобраћајној незгоди.

(2) Образац европског извјештаја о саобраћајној незгоди може бити коришћен у поступку рјешавања одштетног захтјева као доказ наступања штетног догађаја, у случају мање материјалне штете, под условом да је уредно и потпуно попуњен, те да су уз то приложене фотографије оштећења на возилима и мјеста штетног догађаја.

(3) Под мањом материјалном штетом из става 2. овог члана сматра се штета на возилу која не прелази износ од 500 КМ.

Информативни центар
Члан 38.

(1) Информативни центар се успоставља у оквиру Агенције ради ефикасног и брзог рјешавања одштетних захтјева на основу штета насталих у саобраћајним незгодама употребом возила.

(2) Информативни центар:

1) води регистар података и координира прикупљање података у складу са одредбама овог закона и актима Агенције,

2) омогућава увид у податке из регистра из тачке 1) овог става и

3) пружа подршку оштећеним лицима у прибављању података из регистра из тачке 1) овог става.

Регистар података Информативног центра
Члан 39.

(1) Регистар из члана 38. став 2. тачка 1) овог закона садржи податке о:

1) регистарским ознакама возила регистрованих у Републици Српској,

2) бројевима полиса осигурања од аутоодговорности за возила из тачке 1) овог става,

3) периоду важења осигуравајућег покрића на основу уговора о осигурању од аутоодговорности, односно датуму престанка важења уговора, ако је престао важити прије истека уговора о осигурању од аутоодговорности,

4) пословном имену и сједишту друштва за осигурање које пружа осигуравајуће покриће на основу уговора о осигурању од аутоодговорности,

5) имену и презимену, датуму и мјесту рођења и адреси, односно пословном имену и сједишту осигураника,

6) издатим зеленим картама,

7) власницима возила која су изузета од обавезе осигурања од аутоодговорности, као и називу органа или тијела одговорног за накнаду штете оштећеном лицу,

8) датуму и мјесту саобраћајне незгоде и

9) називу и адреси тијела одговорног за штете које је проузроковало возило чији власник није закључио уговор о осигурању од аутоодговорности или непознато возило.

(2) Управни одбор Агенције доноси акт о садржају, начину прикупљања, вођења и приступу подацима из регистра Информативног центра.

Прикупљање података
Члан 40.

(1) Подаци из члана 39. став 1. овог закона прикупљају се од друштва за осигурање, филијала друштва за осигурање које послују у Републици Српској и надлежног органа

за регистрацију возила и вођење евиденција о саобраћајним незгодама у Републици Српској.

(2) Друштва за осигурање дужна су да податке из члана 39. став 1. т. 2), 3), 4), 5) и 6) овог закона достављају Агенцији према садржају, на начин и у роковима које пропише Агенција.

(3) Начин прикупљања и достављања података из члана 39. став 1. т. 1) и 8) овог закона Агенцији од надлежног органа за регистрацију возила и вођење евиденција о саобраћајним незгодама у Републици Српској врши се на основу претходно усаглашене процедуре и сачињеног протокола.

(4) Заштита личних података из регистра података Информативног центра врши се у складу са прописима којима се уређује заштита личних података.

Чување података Члан 41.

Податке из члана 39. став 1. т. 1), 2), 3), 4), 5), 6), 8) и 9) овог закона Информативни центар чува најмање седам година од дана одјаве возила или престанка важења уговора о осигурању од аутоодговорности.

Сарадња са другим информативним центрима Члан 42.

Ради пружања подршке заинтересованим лицима у прибављању података, Информативни центар сарађује са информативним центрима Федерације Босне и Херцеговине, информативним центрима држава чланица Европске уније и других држава.

Дјелокруг и надлежност Информативног центра Члан 43.

(1) Информативни центар дужан је да оштећеним лицима седам година од дана саобраћајне незгоде из свог или из регистра информативног центра Федерације Босне и Херцеговине, информативног центра државе чланице Европске уније или друге државе са којима има сарадњу омогући увид у следеће податке:

1) назив и адресу одговорног друштва за осигурање,
2) број полисе осигурања друштва из тачке 1) овог става и

3) име и презиме, односно назив, те адресу овлашћеног представника за обраду одштетних захтјева на основу осигурања од аутоодговорности у Босни и Херцеговини којег је именovalo друштво за осигурање државе чланице Европске уније и који пружа осигуравајуће покриће на основу полисе осигурања возила којим је саобраћајна незгода проузрокована.

(2) Информативни центар, на захтјев оштећеног лица, прикупља податке о имену и презимену, односно називу, те адреси власника, возача или евидентираниог корисника возила ако је оштећено лице исказало правни интерес за прикупљање такве информације.

(3) Податке из става 2. овог члана Информативни центар прикупља од друштава за осигурање или од надлежног органа за регистрацију возила и вођење евиденција о саобраћајним незгодама у Републици Српској.

(4) Информативни центар прибавља за оштећено лице податке о имену и презимену, односно називу, те адреси лица које му гарантује за штету проузроковану возилом које је изузето од обавезе закључивања уговора о осигурању од аутоодговорности.

ГЛАВА IV ОСИГУРАЊЕ ВЛАСНИКА ВАЗДУХОПЛОВА ОД ОДГОВОРНОСТИ ЗА ШТЕТУ ПРОУЗРОКОВАНУ ТРЕЋИМ ЛИЦИМА И ПУТНИЦИМА

Обавеза закључивања уговора о осигурању Члан 44.

(1) Власник ваздухоплова дужан је закључити уговор о осигурању од одговорности за штету проузроковану

трећим лицима и путницима, у складу са одредбама овог закона, прописима којима се уређује ваздухопловство у Босни и Херцеговини и прописима који важе у ЕСАА.

(2) У поступку издавања дозвола којима се одобрава обављање различитих комерцијалних и некомерцијалних дјелатности у ваздушном саобраћају, које се издају у складу са прописима о ваздушном саобраћају, подносилац захтјева дужан је надлежном органу доставити доказ о закљученом уговору о обавезном осигурању из члана 2. тачка 3) овог закона.

(3) Уговором о обавезном осигурању из става 1. овог члана покривене су:

1) штете на лицима и штете на стварима проузроковане трећим лицима за вријеме лета ваздухоплова,

2) штете на лицима које претрпи путник за вријеме лета ваздухоплова,

3) штете на стварима због губитка, односно оштећења личних ствари путника које се налазе у кабини ваздухоплова и

4) штете на стварима због губитка, односно оштећења терета и предатог пртљага.

(4) Уговором о обавезном осигурању из става 1. овог члана нису покривени путници и чланови летачке и кабинске посаде ваздухоплова, који су на дужности за вријеме лета ваздухоплова.

(5) Путник из става 1. овог члана је свако лице које се превози ваздухопловом уз сагласност власника ваздухоплова, осим чланова летачке и кабинске посаде ваздухоплова који су на дужности за вријеме лета ваздухоплова.

(6) Уговор о осигурању из става 1. овог члана не покрива штете из става 3. т. 3) и 4) овог члана ако се ваздухоплов не користи у комерцијалне сврхе.

(7) Уговором о осигурању из става 1. овог члана покривене су и штете због ризика рата, терористичких активности, отмице, саботаже, незаконитог присвајања ваздухоплова и побуне.

(8) Изузетно од става 7. овог члана, уговор о осигурању из става 1. овог члана не покрива штете због ризика рата и тероризма за:

1) државне ваздухоплове дефинисане у складу са Чикашком конвенцијом;

2) ваздухопловне моделе којима МТОМ износи до 20 kg;

3) летјелице које полијећу с ногу пилота (укључујући моторне параглајдере и змајеве);

4) везане балоне;

5) папирне змајеве;

6) падобране (укључујући вучене падобране);

7) ваздухоплове, укључујући једрилице, којима МТОМ износи до 500 kg, и микролаке ваздухоплове који се:

1. користе у некомерцијалне сврхе или

2. користе за обуку возача ваздухоплова локално, који не укључују прелазак државне границе.

Осигурене суме Члан 45.

(1) Најнижа осигурана сума по једном штетном догађају одређена уговором о осигурању из члана 44. став 1. овог закона износи:

1) за штете трећим лицима:

1. за летјелице које полијећу с ногу пилота 10.000 SDR - противвриједност изражена у конвертибилним маркама (KM),

2. за слободне балоне са посадом 20.000 SDR - противвриједност изражена у KM,

3. за ваздухоплове којима МТОМ износи:

- до 500 kg, 750.000 SDR - противвриједност изражена у KM,

- од 501 kg до 1000 kg, 1.500.000 SDR - противвриједност изражена у KM,

- од 1001 kg до 2700 kg, 3.000.000 SDR - противвриједност изражена у KM,
- од 2701 kg до 6000 kg, 7.000.000 SDR - противвриједност изражена у KM,
- од 6001 kg до 12.000 kg, 18.000.000 SDR - противвриједност изражена у KM,
- од 12.001 kg до 25.000 kg, 80.000.000 SDR - противвриједност изражена у KM,
- од 25.001 kg до 50.000 kg, 150.000.000 SDR - противвриједност изражена у KM,
- од 50.001 kg до 200.000 kg, 300.000.000 SDR - противвриједност изражена у KM,
- од 200.001 kg до 500.000 kg, 500.000.000 SDR - противвриједност изражена у KM,
- изнад 500.001 kg до 700.000.000 SDR - противвриједност изражена у KM;

2) за појединог путника 250.000 SDR - противвриједност изражена у KM;

3) за личне ствари путника које се налазе у кабини ваздухоплова 1131 SDR - противвриједност изражена у KM;

4) за терет и предани пртљак по 1 kg износи 19 SDR - противвриједност изражена у KM.

(2) Изузетно од става 1. тачка 2) овог члана, најнижа осигурана сума по једном штетном догађају за ваздухоплове којима МТОМ износи 2700 kg или мање, а који се не користе у комерцијалне сврхе, за појединог путника износи 100.000 SDR - противвриједност изражена у KM.

(3) Изузетно од става 1. овог члана, за ваздухоплове који се не користе у комерцијалне сврхе, односно који се користе за обуку возача ваздухоплова, спортско и аматерско летење и који се користе само за лет унутар ваздушног простора Босне и Херцеговине најнижа осигурана сума по једном штетном догађају не може бити нижа од:

1) 8000 SDR - противвриједност изражена у KM, за ваздухоплове којима МТОМ износи до 200 kg,

2) 25.000 SDR - противвриједност изражена у KM, за ваздухоплове којима МТОМ износи од 201 kg до 500 kg,

3) 50.000 SDR - противвриједност изражена у KM, за ваздухоплове којима МТОМ износи од 501 kg до 1000 kg,

4) 80.000 SDR - противвриједност изражена у KM, за ваздухоплове којима МТОМ износи од 1001 kg до 2700 kg.

Сходна примјена одредаба

Члан 46.

На питања одговорности власника ваздухоплова за штету коју проузрокује трећим лицима и путницима, а која нису уређена одредбама овог поглавља, сходно се примјењују одредбе из поглавља III овог закона, као и одредбе прописа којима се уређује ваздухопловство у Босни и Херцеговини.

ГЛАВА V

ОСИГУРАЊЕ ВЛАСНИКА ПЛОВИЛА НА МОТОРНИ ПОГОН ОД ОДГОВОРНОСТИ ЗА ШТЕТУ ПРОУЗРОКОВАНУ ТРЕЋИМ ЛИЦИМА

Обавеза за закључивања уговора о осигурању

Члан 47.

(1) Власник пловила на моторни погон, снаге мотора веће од 3,7 kW, која се у складу са прописима о регистрацији пловила уписују у одговарајући регистар, дужан је закључити уговор о осигурању од одговорности за штету проузроковану трећим лицима због смрти, тјелесне повреде или нарушавања здравља.

(2) Уговором о обавезном осигурању из става 1. овог члана нису покривена лица која се превозе, као и чланови посаде који управљају пловилом на моторни погон.

(3) Власник иностраног пловила које је ушло у унутрашње воде Републике Српске дужан је имати важећи уговор о осигурању од одговорности за штете из става 1. овог члана, осим ако не постоје друге одговарајуће гаранције за

накнаду штете или ако међународним уговором није другачије одређено.

Осигурана сума

Члан 48.

Најнижа осигурана сума по једном штетном догађају одређена уговором о осигурању из члана 47. став 1. овог закона износи 210.000 KM.

Сходна примјена одредаба

Члан 49.

На питања одговорности власника пловила на моторни погон за штету коју проузрокује трећим лицима која нису уређена одредбама овог поглавља сходно се примјењују одредбе из поглавља III овог закона и одредбе прописа којима се уређује унутрашња пловидба у Републици Српској.

ГЛАВА VI

ЗАШТИТНИ ФОНД РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ

Заштитни фонд Републике Српске

Члан 50.

(1) Заштитни фонд је правно лице са сједиштем у Бањој Луци, надлежно да покрива штете које не могу бити надокнађене обавезним осигурањем, као и да обавља друге послове у складу са законом.

(2) Надзор над пословањем Заштитног фонда врши Агенција.

(3) Органи Заштитног фонда су Скупштина чланова, Управни одбор и директор.

(4) Заштитни фонд има статут којим се уређују:

1) организација и начин пословања,

2) управљање и руковођење,

3) финансирање и финансијско пословање и

4) друга питања у вези са пословањем Заштитног фонда.

(5) Агенција даје претходну сагласност на статут Заштитног фонда, као и на његове измјене и допуне.

(6) У вршењу надзора над пословањем Заштитног фонда сходно се примјењују одредбе прописа којима се уређују оснивање и пословање друштава за осигурање које се односе на регулаторне циљеве, општа овлашћења Агенције, правила поступка и мјере надзора.

Обавезе Заштитног фонда

Члан 51.

(1) Заштитни фонд дужан је да извршава обавезу накнаде штете трећем оштећеном лицу настале на територији Републике Српске, на основу:

1) штета на лицима, ако их проузрокује непознато возило,

2) штета на лицима и стварима, ако их проузрокује возило чији власник није закључио уговор о осигурању од аутоодговорности,

3) осигураних сума путницима у јавном превозу, у случају да није закључен уговор из члана 2. тачка 1) овог закона и

4) штета из уговора о обавезном осигурању из члана 2. т. 1) и 2) овог закона које нису могле бити надокнађене из стечајне или ликвидационе масе друштва за осигурање.

(2) Изузетно, у случају штете проузроковане непознатим возилом, Заштитни фонд ће надокнадити штету на стварима, ако је надокнадио штету због смрти или тешке тјелесне повреде настале у истој саобраћајној незгоди, а које су захтијевале болничко лијечење у трајању од најмање пет дана, при чему оштећени сноси учешће у штети на стварима у износу од 950 KM.

Накнада штете

Члан 52.

(1) Накнада штете коју исплаћује Заштитни фонд из члана 51. овог закона не може прелазити износе осигураних сума из чл. 18. и 30. овог закона.

(2) Ако постоји више оштећених лица и ако укупна накнада прелази износ наведен у чл. 18. и 30. овог закона, износ накнада се сразмјерно смањује.

Примјена појединих одредаба овог закона на
Заштитни фонд
Члан 53.

Одредбе чл. 14, 15, 22, 23. и 24. овог закона на одговарајући начин примјењују се у случају када је за накнаду штете, у складу са одредбама овог закона, надлежан Заштитни фонд.

Регресни захтјеви
Члан 54.

(1) Правна лица која обављају послове здравственог, пензијског и инвалидског осигурања, као и друга правна и физичка лица која су на било који начин непосредно оштећеном лицу надокнадила штету или дио штете, немају право на поврат исплаћеног износа, односно не могу истинати регресне захтјеве према Заштитном фонду.

(2) Заштитни фонд преузима права оштећене стране према правним лицима која обављају послове здравственог, пензијског и инвалидског осигурања, као и другим правним и физичким лицима до износа који је Заштитни фонд исплатио оштећеном лицу.

(3) Заштитни фонд има право на накнаду од лица које је одговорно за штету, тј. од возача који није био осигуран, највише до износа 12 просјечних нето плата у Републици Српској.

(4) Ако Заштитни фонд исплати штету коју проузрокује непознато возило, те се накнадно пронађе одговорно лице и возило чијом је употребом проузрокована штета и утврди се одговорно друштво за осигурање, Заштитни фонд има право на накнаду до исплаћеног износа штете и оправданих трошкова од одговорног друштва за осигурање.

(5) У случају проналаска одговорног лица из става 4. овог члана, Министарство унутрашњих послова о томе обавјештава Заштитни фонд.

Чланство и извори финансирања Заштитног фонда
Члан 55.

(1) Чланови Заштитног фонда су сва друштва за осигурање која у Републици Српској обављају врсте осигурања из члана 2. т. 1) и 2) овог закона, без обзира на то да ли им је сједиште регистровано у Републици Српској или изван ње.

(2) Извори финансирања Заштитног фонда су:

1) чланарине, из којих се финансирају трошкови послова Заштитног фонда (трошкови администрације) и

2) доприноси, из којих се финансира Фонд за накнаду штете за намјену извршавања обавеза из члана 51. овог закона.

(3) Чланарину из става 2. тачка 1) овог члана дужни су плаћати сви чланови Заштитног фонда, у једнаком износу, а висину годишње чланарине одређује Управни одбор Заштитног фонда, сваке пословне године, у складу са пројекцијом трошкова администрације Заштитног фонда, уз претходну сагласност Агенције.

(4) Доприносе из става 2. тачка 2) овог члана дужни су плаћати сви чланови Заштитног фонда, а који су засновани на проценту фактурисаних годишњих премија осигурања од аутоодговорности и премија за осигурање путника у јавном превозу.

(5) Висина и рокови за уплату доприноса из става 2. тачка 2) овог члана одређују се годишње, одлуком Управног одбора Агенције, која се објављује у "Службеном гласнику Републике Српске".

(6) Управни одбор Агенције овлашћен је да висину већ утврђених доприноса из става 5. овог члана мијења и прилагођава потребама Заштитног фонда, у циљу обезбјеђења остваривања функција Заштитног фонда из члана 51. овог закона.

(7) Члановима који текуће финансијске године добију дозволу за рад у врсти осигурања путника у јавном превозу

или у врсти осигурања од аутоодговорности Агенција одређује паушални износ као први допринос у Заштитни фонд.

Управљање средствима Заштитног фонда
Члан 56.

(1) Заштитни фонд дужан је да одвојено планира и књиговодствено евидентира приходе, расходе и средства потребна за:

1) трошкове администрације Заштитног фонда и

2) извршавање обавеза Заштитног фонда према оштећеним лицима, у складу са овим законом.

(2) Заштитни фонд дужан је да води и евидентира податке о штетама и о томе извјештава Агенцију.

(3) Заштитни фонд дужан је да Агенцији достави неревидиране годишње финансијске извјештаје до краја фебруара текуће године за претходну годину, а полугодишње финансијске извјештаје најкасније до 31. јула текуће године.

(4) Заштитни фонд дужан је да Агенцији достави ревидиране годишње финансијске извјештаје за претходну годину, заједно са извјештајем овлашћеног ревизора и годишњим извјештајем о пословању, најкасније до 30. априла текуће године.

(5) Заштитни фонд дужан је да Агенцији доставља извјештај са подацима о уплаћеним чланаринама и доприносима у Фонд за накнаду штета, најкасније до 30. новембра текуће године.

(6) Управни одбор Агенције доноси акт којим се прописују правила пословања и извјештавања Заштитног фонда.

Скупштина Заштитног фонда
Члан 57.

(1) Скупштину Заштитног фонда чине овлашћена лица чланова Заштитног фонда.

(2) Скупштина Заштитног фонда доноси одлуке двотрећинском већином укупног броја гласова чланова Заштитног фонда.

(3) Скупштина Заштитног фонда:

1) доноси статут и друге опште акте од значаја за пословање,

2) доноси финансијски план и усваја финансијске извјештаје,

3) именује и разрешава чланове Управног одбора Заштитног фонда и

4) одлучује о уговарању осигурања Заштитног фонда, којим се покрива несолвентност њених чланова у погледу извршавања њихових обавеза према Заштитном фонду.

(4) Одлуком Управног одбора Агенције одређује се број гласова који сваки од чланова има у Скупштини Заштитног фонда у сразмјери са висином уплаћених доприноса сваког од чланова Заштитног фонда у претходној години.

(5) Одлука из става 4. овог члана објављује се у "Службеном гласнику Републике Српске".

(6) Сваки члан Скупштине Заштитног фонда има један глас на сваких 4.000 КМ фактурисане премије за врсте осигурања на основу којих друштва за осигурање уплаћују доприносе.

(7) Чланови Скупштине Заштитног фонда који имају премију мању од 4.000 КМ имају право на један глас.

Управни одбор Заштитног фонда
Члан 58.

(1) Заштитним фондом управља Управни одбор, који се именује на период од четири године.

(2) Управни одбор Заштитног фонда има пет чланова.

(3) Један члан Управног одбора Заштитног фонда именује се из реда запослених у Министарству финансија, а четири члана именују се на приједлог друштва за осигурање из друштва за осигурање или из реда стручњака из области привредног права, осигурања или финансија, независних од друштва за осигурање.

Директор Заштитног фонда
Члан 59.

(1) Директор Заштитног фонда сматра се лицем на значајном положају, у складу са законом којим се уређује оснивање и пословање друштава за осигурање.

(2) Директор Заштитног фонда организује рад и руководи пословањем, представља и заступа Заштитни фонд, извршава одлуке Управног одбора и одговара за законит рад Заштитног фонда.

(3) Директор Заштитног фонда именује се на период од четири године.

(4) На поступак и услове за избор и именовање директора Заштитног фонда сходно се примјењују одредбе прописа којима се уређује оснивање и пословање друштава за осигурање које се односе на лица на значајном положају у друштву за осигурање.

(5) Управни одбор Заштитног фонда, по претходно прибављеној сагласности Агенције, именује директора Заштитног фонда.

(6) Лице именовано за директора Заштитног фонда, а за чије именовање није прибављена сагласност из става 5. овог члана, не може вршити функцију директора Заштитног фонда.

Услови за именовање члана Управног одбора
Заштитног фонда
Члан 60.

За члана Управног одбора Заштитног фонда може бити именовано лице које:

1) има високу стручну спрему VII степена или најмање 240 ECTS бодова и најмање три године радног искуства у области осигурања,

2) није правоснажно осуђено за кривична дјела против имовине, кривична дјела против привреде и платног промета или било које друго кривично дјело прописано законом у вези са обављањем њихове професионалне дјелатности и

3) у посљедњих пет година није било члан управног одбора или органа који врши надзор у друштву за осигурање над којим је отворен или спроведен поступак ликвидације или стечаја.

ГЛАВА VII
НАДЗОР И КАЗНЕНЕ ОДРЕДБЕ

Надзор
Члан 61.

(1) Надзор над примјеном одредаба овог закона и аката донесених на основу овог закона, у дијелу који се односи на друштва за осигурање, филијале друштава за осигурање из Федерације Босне и Херцеговине које обављају дјелатност на територији Републике Српске и Заштитни фонд, врши Агенција.

(2) Управни надзор над спровођењем других одредаба овог закона које се односе на обавезна осигурања у саобраћају у оквиру своје надлежности врше надлежни републички органи управе.

(3) Инспекцијски надзор над примјеном одредаба закона над којима управни надзор врше органи из става 2. овог члана врши Републичка управа за инспекцијске послове, посредством надлежног републичког инспектората и инспектора у јединицама локалне самоуправе, зависно од дјелатности, односно врсте саобраћаја у којим се врши надзор.

Мјера надзора
Члан 62.

(1) Ако Агенција у надзору утврди да друштво за осигурање обрачунава и наплаћује премију осигурања од аутоодговорности супротно важећим тарифама премија, може том друштву за осигурање привремено забранити закључивање уговора о осигурању од аутоодговорности, а у складу са законом којим се уређује оснивање и пословање друштава за осигурање.

(2) Кршењем важећих тарифа премија из става 1. овог члана сматраће се и поврат новца и друга посредна или непосредна давања осигуранику у вези са закљученим уговором о осигурању и наплаћеном премијом.

(3) Мјера надзора из става 1. овог члана може се изрећи у трајању од 30 до 180 дана.

(4) О изреченој мјери надзора из става 1. овог члана обавјештава се надлежни орган за регистрацију возила и вођење евиденција о саобраћајним незгодама у Републици Српској.

(5) Ако члан Заштитног фонда не поштује одредбе члана 55. овог закона, Агенција одузима дозволу за рад у врсти осигурања путника у јавном превозу, односно у врсти осигурања од аутоодговорности.

(6) У случају одузимања дозволе из става 5. овог члана, нова дозвола том друштву за осигурање може се издати након истека једне године од дана одузимања дозволе и након извршавања обавеза због којих је дозвола одузета.

Прекршаји
Члан 63.

(1) Новчаном казном од 2.500 КМ казниће се за прекршај правно лице власник превозног средства ако употребљава превозно средство у саобраћају, а не закључи уговор о осигурању од аутоодговорности, односно уговор о осигурању од одговорности за штету проузроковану трећим лицима употребом пловила на моторни погон (члан 21. став 1. и члан 47. став 1).

(2) Новчаном казном од 500 КМ казниће се за прекршај из става 1. овог члана одговорно лице у правном лицу.

(3) Новчаном казном од 500 КМ казниће се за прекршај из става 1. овог члана предузетник власник превозног средства.

(4) Новчаном казном од 300 КМ казниће се за прекршај из става 1. овог члана физичко лице власник превозног средства.

(5) Новчаном казном од 100 КМ казниће се за прекршај возач који за вријеме употребе превозног средства у саобраћају нема полису осигурања или други доказ о закљученом уговору о обавезном осигурању или их на захтјев овлашћеног службеног лица не да на увид (члан 8. став 1).

(6) Новчаном казном од 300 КМ казниће се за прекршај возач возила иностране регистрације ако на територији Републике Српске употребљава возило, а нема или, на захтјев овлашћеног лица у Републици Српској, не да на увид међународну потврду о постојању осигурања од аутоодговорности важећу на територији држава чланица Система зелене карте или полису осигурања од аутоодговорности закључену на граници (чл. 34. и 35).

Члан 64.

(1) Новчаном казном од 2.500 КМ до 7.500 КМ казниће се за прекршај правно лице власник превозног средства, односно превозник који користи превозно средство за јавни превоз путника, а нема закључен уговор о осигурању путника у јавном превозу од посљедица несрећног случаја (члан 16. став 1).

(2) Новчаном казном од 500 КМ до 1.500 КМ казниће се за прекршај из става 1. овог члана одговорно лице у правном лицу.

(3) Новчаном казном од 500 КМ до 1.500 КМ казниће се за прекршај из става 1. овог члана предузетник власник превозног средства, односно превозник.

Члан 65.

(1) Новчаном казном од 500 КМ до 1.500 КМ казниће се за прекршај правно лице власник превозног средства, односно превозник који користи превозно средство за јавни превоз путника ако у превозном средству на видном мјесту није назначио податке о закљученом уговору о осигурању путника у јавном превозу од посљедица несрећног случаја (члан 16. став 5).

(2) Новчаном казном од 200 КМ до 600 КМ казниће се за прекршај из става 1. овог члана одговорно лице у правном лицу.

(3) Новчаном казном од 200 КМ до 600 КМ казниће се за прекршај из става 1. овог члана предузетник власник превозног средства, односно превозник.

Члан 66.

(1) Новчаном казном од 3.000 КМ до 9.000 КМ казниће се за прекршај друштво за осигурање ако:

1) закључи уговор о обавезном осигурању супротно одредбама овог закона, условима осигурања и тарифама премија осигурања (члан 10. став 1),

2) одбије понуду за закључивање уговора о обавезном осигурању, а осигураник прихвата услове под којима друштво за осигурање обавља ту врсту осигурања (члан 10. став 2),

3) уговори осигурани суме ниже од прописаних (члан 10. став 4, члан 18, члан 30. ст. 1, 2. и 3, чл. 45. и 48),

4) не поступи по налогу Агенције у вези са усаглашавањем услова осигурања и тарифа премија са овим законом, актима Агенције, актуарским начелима и правилима струке (члан 12. став 10),

5) не поступи у складу са правилима поступка и роковима за рјешавање одштетног захтјева (члан 22. ст. 1, 3, 4, 5. и 9) и

6) не извршава обавезе према Заштитном фонду (члан 55. ст. 3. и 4).

(2) Новчаном казном од 300 КМ до 900 КМ казниће се за прекршај из става 1. овог члана одговорно лице у друштву за осигурање.

Члан 67.

(1) Новчаном казном од 1.000 КМ до 3.000 КМ казниће се за прекршај друштво за осигурање ако:

1) код закључивања уговора о обавезном осигурању не уручи уговорачу осигурања, односно осигуранику услове осигурања (члан 10. став 3),

2) не обавијести надлежни орган о раскиду уговора о обавезном осигурању прије истека осигураног периода (члан 10. став 6),

3) не донесе услове осигурања и тарифе премија за врсте обавезних осигурања у саобраћају или их не достави Агенцији са прописаном документацијом и у прописаном року (члан 12. ст. 1, 3, 8. и 9),

4) не учини јавно доступним услове осигурања за врсте обавезних осигурања у саобраћају (члан 12. став 11),

5) не прикупља, не обрађује и не чува личне и друге податке, те не формира и не води базу података на прописан начин (члан 15),

6) у поступку рјешавања одштетног захтјева не поступа на начин прописан законом и правилима поступка рјешавања одштетних захтјева (члан 23. ст. 1, 2, 4, 5. и 6),

7) не уплаћује средства у прописаном року (члан 26. став 1) и

8) не доставља податке Агенцији на прописани начин (члан 40. став 2).

(2) Новчаном казном од 200 КМ до 600 КМ казниће се за прекршај из става 1. овог члана одговорно лице у друштву за осигурање.

Члан 68.

(1) Новчаном казном од 500 КМ до 1.500 КМ казниће се за прекршај одговорно лице у Заштитном фонду ако Заштитни фонд:

1) не поступи у складу са правилима поступка и роковима за рјешавање одштетног захтјева (члан 22. ст. 1, 3, 4, 5. и 9. и члан 53) и

2) код планирања и књиговодственог евидентирања не поступи у складу са прописаним правилима (члан 56. ст. 1. и 6).

(2) Новчаном казном у износу од 300 КМ до 900 КМ казниће се за прекршај одговорно лице у Заштитном фонду ако Заштитни фонд:

1) у поступку рјешавања одштетног захтјева не поступа на начин прописан законом и правилима поступка рјешавања одштетних захтјева (члан 23. ст. 1, 2, 4, 5. и 6. и члан 53),

2) не води и не евидентира податке о штети и о томе не извјештава Агенцију (члан 56. ст. 2. и 6),

3) не достави Агенцији неревидиране и ревидиране финансијске извјештаје у прописаним роковима (члан 56. ст. 3. и 4) и

4) не достави Агенцији извјештај са подацима о уплаћеним чланаринама и доприносима у прописаном року (члан 56. ст. 5. и 6).

ГЛАВА VIII

ПРЕЛАЗНЕ И ЗАВРШНЕ ОДРЕДБЕ

Доношење аката

Члан 69.

(1) Друштво за осигурање ће донијети акте из члана 12. став 1. овог закона у року од 90 дана од дана ступања на снагу овог закона.

(2) До доношења аката из члана 12. став 1. овог закона примјењују се одредбе Одлуке о заједничким условима за осигурање власника и корисника возила од аутоодговорности ("Службени гласник Републике Српске", број 115/13) и услови осигурања и тарифе премија за врсте обавезних осигурања из члана 2. т. 1), 3) и 4) овог закона, уколико нису у супротности са овим законом.

(3) Управни одбор Агенције ће донијети акт из члана 12. став 2. овог закона у року од 30 дана од дана ступања на снагу овог закона.

(4) До доношења акта из члана 12. став 2. овог закона примјењују се одредбе Одлуке о заједничкој тарифи премија и ценовнику за осигурање од одговорности за моторна возила у Републици Српској ("Службени гласник Републике Српске", број 115/13), уколико нису у супротности са овим законом.

Усклађивање пословања

Члан 70.

(1) Друштва за осигурање и Заштитни фонд дужни су ускладити своје пословање са одредбама овог закона у року од 90 дана од дана његовог ступања на снагу, изузев ако одредбама овог закона за поједина питања није одређен други рок.

(2) Друштво за осигурање дужно је формирати базу података из члана 15. став 1. овог закона у року од 120 дана од дана ступања на снагу акта Управног одбора Агенције из члана 15. став 5. овог закона.

Примјена аката

Члан 71.

(1) Управни одбор Агенције ће донијети акте прописане овим законом у року од 90 дана од дана његовог ступања на снагу.

(2) До доношења аката из става 1. овог члана примјењују се акти који су важили до дана ступања на снагу овог закона, ако нису у супротности са овим законом.

(3) Изузетно од става 1. овог члана, Управни одбор Агенције ће донијети акт из члана 12. став 5. овог закона у року од девет мјесеци од дана ступања на снагу овог закона.

Престанак важења

Члан 72.

Ступањем на снагу овог закона престаје да важи Закон о осигурању од одговорности за моторна возила и осталим обавезним осигурањима од одговорности ("Службени гласник Републике Српске", бр. 17/05, 64/06 и 12/09).

Ступање на снагу

Члан 73.

Овај закон ступа на снагу осмог дана од дана објављивања у “Службеном гласнику Републике Српске”.

Број: 02/1-021-1065/15
17. септембра 2015. године
Бања Лука

Предсједник
Народне скупштине,
Недељко Чубриловић, с.р.

1423

На основу Амандмана XL тачка 2. на Устав Републике Српске (“Службени гласник Републике Српске”, број 28/94), доносим

УКАЗ

О ПРОГЛАШЕЊУ ЗАКОНА О ИЗМЈЕНАМА И ДОПУНАМА ЗАКОНА О ИНВЕСТИЦИОНИМ ФОНДОВИМА

Проглашавам Закон о измјенама и допунама Закона о инвестиционим фондовима, који је Народна скупштина Републике Српске усвојила на Шестој сједници, одржаној 17. септембра 2015. године, а Вијеће народа 28. септембра 2015. године констатовало да усвојеним Законом о измјенама и допунама Закона о инвестиционим фондовима није угрожен витални национални интерес ни једног конститутивног народа у Републици Српској.

Број: 01-020-3170/15
30. септембра 2015. године
Бања Лука

Предсједник
Републике,
Милорад Додик, с.р.

ЗАКОН

О ИЗМЈЕНАМА И ДОПУНАМА ЗАКОНА О ИНВЕСТИЦИОНИМ ФОНДОВИМА

Члан 1.

У Закону о инвестиционим фондовима (“Службени гласник Републике Српске”, број 92/06), (у даљем тексту: Закон), у члану 2. алинеја пета мијења се и гласи:

“**Инвестициони фонд**’ (у даљем тексту: Фонд) је институција колективног улагања, чији је једини циљ да прикупља новчана средства и да их у складу са унапријед одређеном инвестиционом политиком улаже у различите врсте имовине ради остварења прихода и смањења ризика улагања.”.

Алинеја тринаеста мијења се и гласи:

“**Повезана лица**’ у смислу овог закона су правна и физичка лица која су међусобно повезана власништвом на капиталу или управљањем капиталом, са 20% или више гласачких права или капитала или на други начин повезана ради постизања заједничких пословних циљева, тако да пословање и резултати пословања једног лица могу значајно утицати на пословање, односно резултате пословања другог лица.

Повезаним лицима сматрају се и:

а) лица која су међусобно повезана:

1) тако да једно лице, односно лица која се сматрају повезаним лицима у складу са овом алинејом, заједно, посредно или непосредно, учествују у другом лицу,

2) тако да у оба лица учешће има исто лице, односно лица која се сматрају повезаним лицима у складу са овом алинејом,

3) на начин прописан законом којим се уређује пословање привредних друштава и

4) као чланови управног одбора и других органа у друштву у којем обављају ту функцију, односно у којем су запослени, и чланови уже породице тих лица;

б) чланови уже породице:

1) супружници, односно лица која живе у ванбрачној заједници,

2) потомци и преци у правој линији неограничено,

3) сродници до трећег степена родства у побочној линији, укључујући и сродство по тазбини,

4) усвојилац и усвојеници и потомци усвојеника и

5) старалац и штићеници и потомци штићеника.”.

У алинеји четрнаестој послјије ријечи: “друштво за управљање” додају се запета и ријечи: “запослени и лица у органима друштва”.

У алинеји петнаестој послјије ријечи: “акционар затвореног инвестиционог фонда” брише се тачка и додаје ријеч: “и”.

Послјије алинеје петнаесте додаје се нова алинеја шеснаеста, која гласи:

“**Квалификовано учешће**’ - директно или индиректно учешће у друштву за управљање, које представља 10% или више удјела у основном капиталу или гласачким правима, или које омогућава остваривање значајног утицаја на управљање друштвом за управљање.”.

Члан 2.

У члану 12. тачка а) мијења се и гласи:

“а) затворени инвестициони фонд, укључујући и затворени инвестициони фонд са јавном понудом за улагање у хартије од вриједности које нису уврштене на службено берзанско тржиште и”.

Члан 3.

Члан 14. мијења се и гласи:

“(1) У зависности од врсте претежног улагања, подврсте инвестиционих фондова могу бити:

а) акцијски фонд, који има средства уложена претежно у акције или у удјеле акцијских циљних фондова,

б) обвезнички фонд, који има средства претежно уложена у обвезнице или у удјеле обвезничких циљних фондова или друге облике листираног дуга,

в) фонд новчаног тржишта, који има средства претежно уложена у инструменте тржишта новца, новчане депозите и удјеле циљног фонда новчаног тржишта, и

г) мјешовити фонд, који има уложена средства у различите врсте хартија од вриједности, инструменте тржишта новца, новчане депозите и удјеле циљног фонда новчаног тржишта.

(2) Под претежним улагањем из става 1. овог члана подразумева се да је најмање 70% средстава фонда уложено у одређену врсту имовине.

(3) Назив инвестиционог фонда обавезно садржи ознаку из које је јасно видљива његова подврста и није дозвољено да садржава изразе који би инвеститоре могли довести у заблуду.”.

Члан 4.

Члан 18. мијења се и гласи:

“(1) На пословање друштава за управљање и инвестиционих фондова на одговарајући начин се примјењују одредбе прописа којима се уређује тржиште хартија од вриједности, осим ако овим законом или прописом донесеним на основу овог закона није утврђено другачије.

(2) На оснивање и пословање друштава за управљање и инвестиционих фондова на одговарајући начин се примјењују одредбе закона којим се уређује пословање привредних друштава у случају када је то овим законом или прописом донесеним на основу овог закона изричито утврђено.

(3) Друштво за управљање и инвестициони фонд могу да врше статусне промјене по претходно прибављеној дозволи Комисије.

(4) На статусне промјене друштва за управљање сходно се примјењују одредбе закона којим се уређује пословање привредних друштава.

(5) Комисија доноси акт којим прописује поступак и услове за издавање дозволе из става 3. овог члана.”.